

DRAGI ROJAKI !

O duhovnosti, za katero sem zadolžena bom tokrat prispevala nekaj misli o pokojnem **Francetu Dejaku**. Gotovo ste že brali v Družini, da ga je Gospod poklical k sebi. France Dejak je bi pričevalec smrti slovenskih domobrancev.

France Dejak se je kot tretji otrok rodil 9. septembra 1925 v Ribnici. Imel je tri brate in eno sestro. Starši so imeli kmetijo, malo vaško trgovino in gostilno. Oče je umrl leta 1932, ko je bil France star komaj osem let. Po osnovni šoli je začel obiskovati gospodarsko šolo na Grmu pri Novem mestu.

Med drugo svetovno vojno so ga dvakrat mobilizirali partizani, vendar je pobegnil od njih in stopil k domobrancem. Bil je pri prometni policiji. Leta 1945 je bežal v Avstrijo in bil maja vrnjen z domobranci preko Podrožce, Kranja in Šentvida pri Ljubljani v Kočevje. Od tu so ga s kamionom peljali v Kočevski rog. Pri streljanju je bil ustreljen v nogo, tako da je še živ padel v jamo. Še isto noč se je rešil iz brezna in se potem tri leta skrival po gozdovih in po domačem okolju.

Maja leta 1948 je pobegnil prek meje v Avstrijo in se pridružil *Matjaževi vojski*. Tako je pomagal še nekaterim, da so se rešili komunizma.

Leta 1949 je šel k svoji teti v Ameriko. Tam je spoznal Metko Žagar in se poročil leta 1951. Dom sta si ustvarila v Clevelandu. Imela sta štiri otroke, tri sinove in eno hčerko.

Ko je zbolel, je večkrat rekel: »Življenje mi je bilo dvakrat podarjeno. Lahko bi umrl v Kočevskem rogu po vojni leta 1945 skupaj s svojimi soborci, pa mi je Bog podaril moč, da sem se rešil iz Mecesnovega brezna pod Krenom. Nato mi je Bog dal še mnogo let življenja in tudi možnost, da sva z ženo ustvarila lepo

družino. Sedaj, ko vem za svojo bolezen, da imam raka, pa prosim Boga, naj ne bo moje trpljenje preveč boleče in naj ne traja predolgo, da moja žena, sinovi, sorodniki in znanci ne bi preveč trpeli zaradi mene. Pripravljen sem na smrt in hvaležen sem Bogu za vse.«

Želel je, da bi imeli Slovenci nov pogled in spomin na življenje in smrt naših domobrancev.

Franceta Dejaka sem osebno spoznala v Kočevskem Rogu. Moj brat dr. Pavel Krajnik, ki ga je dobro poznal, ker je bil kaplan pri Mariji Vnebovzeti v Clevelandu, mi je zelo ljubeznivo govoril o njem.

Bog je izbral Franceta Dejaka za pričevalca naše povojne resnice. On nam je zaupal, kar je doživel pri svojih dvajsetih letih. To je velika milost, ki nam je bila dana, da bolje cenimo premnoge fante slovenske mučence in jih imamo za priprošnjike pri Bogu!

Dragi rojaki! Resnica nas bo osvobodila. Molimo in delajmo. Naj se izpolni največja želja slovenskih domobrancev, ki so do zadnjega sanjali o svobodi Božjih sinov na slovenskem in zato bratov med seboj, ko so prepevali pod lipo na vasi: "Ko bo svoboda zasijala, ko bo napočil tisti dan!"

Bodite še enkrat lepo pozdravljeni od Vaše:

sestre Rezke Krajnik

HMP

Prisrčna zahvala gospe dr. Julki Žagar, svakinji g. Dejaka, za posredovanje vseh podatkov.